

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**IOAN. PETRI || MAFFEI, || BERGOMATIS, || E SOCIETATE ||
IESV, || HISTORiarVM || INDICARVM || LIBRI XVI. ||
SELECTARVM, ITEM, EX || INDIA EPISTOLARVM || LIBRI
IV. ||**

Maffei, Giovanni Pietro

Coloniae Agrippinae, Anno M.D.XC.

VD16 M 105

Magistratus sese abdicare conatur Ignatius. Cap. XX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64627](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64627)

ISCCE rebus ita peractis, cum factis in praesentia communi rei consilium se videretur; Ignatius quia erat humilis, negotium suam alteri tradere, seque Generatum conueno abdicare constituit. Ignatius Tercio quatuor communis rei commodo potuit, Romanis coactis; cum in consilium conuenissent; ne, ut dicitur, in te coram dicenti reclamaretur, per epistolam de his rebus exposuit, se, qui vitia nosset sua, & in eo namque que ad eum coactum, Societatis gubernacula accepisset, & nunc grauiore etiam valetudine atateque, non iam idoneum esse tanto muneri proinde per Cariti Dominici sanguinem petere atque obtestari sese, ut in eo loco respectu, communi utilitati prospiciant, & quaeque sibi sufficiant virum & animo & corpore, ut in eo quod liberius faciatis, inquit, Ego in nomine Patris, & Spiritus sancti, vnus Dei ac creatoris mei, & Generatum simpliciter & absolute, meo ad hoc munere, priusque & omnibus animarum meo munere fecero tum profusos omnes, tum si quos possibiles habere ad hanc deliberationem volent, ut huiusmodi in isto desiderio faueant, piamque oblationem liberent mittant. Hac epistola recitata, magnus amorem paratus est factus, cum partim viri modum suam ac libertatem satis admirari non possent, partim etiam rogantibus que metueret, ne quis alius fortassis Ignatium rogantem sentiretur. Verum ut ad suffragia ventum est, iam non fuit consensus omnium in eo retinendo, praesertim quod fuerat in eligendo: & enixe petenti, praesertim Denique per internuntium iussus Ignatius ad obdicatorem ipso viuere passuros. Atque hac coactum dimisso deinde coetu, priuatim singulis cum obdicatorem postulare, quod ab inceptis desistere, quod tunc constitutam Societatem, omnique custodia egerent.

durus pater teneram adhuc filiã deserere conaretur. Per-
 geret porro, & publicam rem ordinaret, legesque perscri-
 beret: Deum, cuius manus alligata non sit, in posterum
 quoque, sicut antea, pijs ipsius conatibus adfuturum. Ita
 que Ignatius, quamquam inuitus, & religiosæ quietis,
 vitæque priuatæ auerisimus, tamen ne minus dicto au-
 diens videretur esse, Patrum auctoritati ac precibus de-
 nuque cessit, seque ad institutum opus legum scribenda-
 rum quã diligentissimè retulit. Ac primum, vnius Dei
 gloria, saluteque animorum sibi proposita, Societatem
 vniuersam, quò facilius administratio tota cõstaret, cer-
 tas diuisit in classes: prouidique quantum ingenio & co-
 gitatione assequi valuit, cum vi ceteris vitijs, tum verò
 ambitioni & auaritiæ, quæ duæ perniciosissima sunt
 mortalium pestes, omninò obstrueretur aditus: vereque
 humilitati & paupertati, quàm maximus & maximè diu-
 ritus honos ab omnibus haberetur. Ad hæc, rationem
 propositi Generalis creandi, necnon priuatam ac publi-
 cam disciplinam, quæque alia ceteribus hominum regen-
 dis vsui solent esse, præscripsit. Nec modò maiora, sed
 minora quoque ministeria curationesve, certis legibus
 ac præceptis quàm accuratissimè persecutus est. Has de-
 inde leges, quamquam longo tempore, summaque cura
 elaboratas & conditas, non tamen continuò pertulit, sed
 per idoneos homines tota Societate promulgandas cu-
 raui, vt vsu ipso, & magistrarum rerum experientia probare-
 tur, satis ne ad Societatis propositum, atque ad Aposto-
 licam instituti formulam conuenirent. neque ante raras
 hasque voluit esse, quàm in proximo cõuentu Patrum
 re agitara & planè perspecta, legitime sancirentur.
 ipsidemque Patribus deinceps addendi, moderan-
 di, immutandi, ac demendi prout expedire
 videretur in Domino, plenum ius ac
 liberam potestatem reli-
 quit.